

ЗАСТОСУВАННЯ ІМУНОКОРЕКТОРІВ У ЛІКУВАННІ БЕШИХИ

Ільїна Н.І.

Сумський державний університет, м. Суми

Сучасний стан проблеми бешихи та її актуальність характеризуються значною захворюваністю, чітко вираженою тенденцією до розвитку рецидивів, можливістю формування вторинної слоновості, малою ефективністю протирецидивного лікування.

За відсутності ефективних методів первинної імунопрофілактики стрептококових захворювань, зниження захворюваності на бешиху можливе тільки за рахунок зменшення частоти її рецидивів. Встановлено, що при часторецидивуючій бешисі формується стан вторинного комбінованого імунодефіциту, який включає зниження клітинного, гуморального імунітету та факторів природної протиінфекційної резистентності. Зниження клітинного імунітету відбувається переважно по відносному гіперсупресорному варіанту – зниження рівня Т-хелперів зі збереженням майже нормального рівня Т-супресорів. В основі розвитку вторинного імунодефіциту при бешисі лежить тривале персистування збудника – гемолітичного стрептококу – в організмі хворих з часто рецидивуючою

29
бешихою. Регуляторні пептиди тимусу, які продукуються клітинами виличкової залози, забезпечують гуморальний регуляторний зв'язок різних ланок імунної системи. Формування імунодефіцитного стану, спричиненого дією різних інфекційних агентів, супроводжується порушенням продукції тимічних гормонів і відповідно розладом всієї системи каскадної регуляції імунітету. В зв'язку з цим використання препаратів, що містять екстракти тканини тимусу або тимічні гормони, базується на принципі замісної терапії. Класичні імунокорегувальні пептидні препарати тактивін, тималін, тимоптин широко застосовуються в клінічній практиці для лікування інфекційних хвороб з порушенням імунної системи організму, зокрема в лікуванні бешихи. Ці препарати відносяться до засобів неспецифічної імунотерапії, вони здатні відновлювати порушені показники клітинного і гуморального імунітету. Застосування цих препаратів прискорює зворотній розвиток хвороби, сприяє зниженню частоти ускладнень бешихи та рецидивів. Тималін і тактивін суттєво збільшують рівень Т-лімфоцитів і нормалізують співвідношення Т-хелперів/ Т-супресорів.

В останні роки отримані імуотропні лікарські препарати тимічного походження 2-го і 3-го поколінь, які є синтетичними аналогами природніх гормонів тимусу: альфа-1-тимозину і тимопоетину або біологічно активних фрагментів цих гормонів. На основі одного з активних фрагментів тимопоетину створений препарат імунофан. Імунофан відновлює продукцію тимічного гормону тималіну, має імуномодулювальну дію на продукцію фактору некрозу пухлин, стимулює утворення IgG, IgA, IgM, пригнічує утворення IgE. При проведенні клінічних випробувань імунофан показав себе високоефективним засобом для відновлення порушеної імунологічної реактивності при бактерійних і вірусних інфекціях. Імунофан застосовується також у комплексній терапії бешихи. Аналіз проведених досліджень довів, що цей препарат сприяє не тільки скороченню клінічних проявів хвороби, але й суттєвій корекції супутніх імунологічних порушень. Уже на 3-4 добу відбувається посилення реакцій фагоцитозу, протягом 7-10 днів - нормалізація основних показників клітинного і гуморального імунітету, відновлення імунорегуляторного індексу, збільшення продукції специфічних антитіл. Випадків повторної або рецидивної бешихи протягом періоду спостереження за реконвалесцентами (1,5-2 роки) не спостерігалось.

Крім імуномодулювальних засобів тимічного походження, популярними у клінічній практиці в останні роки є імуностимулятори групи

антигомотоксичних препаратів. Згідно літературним даним, терапія хворих на бешиху із застосуванням комплексної терапії, до складу якої входили траумель С, ехінацея композитум, коензім композитум, лімфоміозот, енгістол, суттєво впливало на швидкість зворотнього розвитку патологічного процесу.

Таким чином, при бешисі розвивається вторинний імунодефіцит за гіперсупресорним типом. Використання у комплексній терапії бешихи

30
імунокорегувальних препаратів сприяє не тільки скороченню клінічних проявів хвороби, але й суттєвій корекції супутніх імунологічних порушень, а також попереджає розвиток рецидивів.